

DRUGA STRANA KOSOVA *Danas*

**Gotovo 60 odsto
ljudi iz Srbije u
poslednjih 20
godina nije bilo
na Kosovu**

**Spomenici u
Prištini
podignuti posle
proglašenja
nezavisnosti**

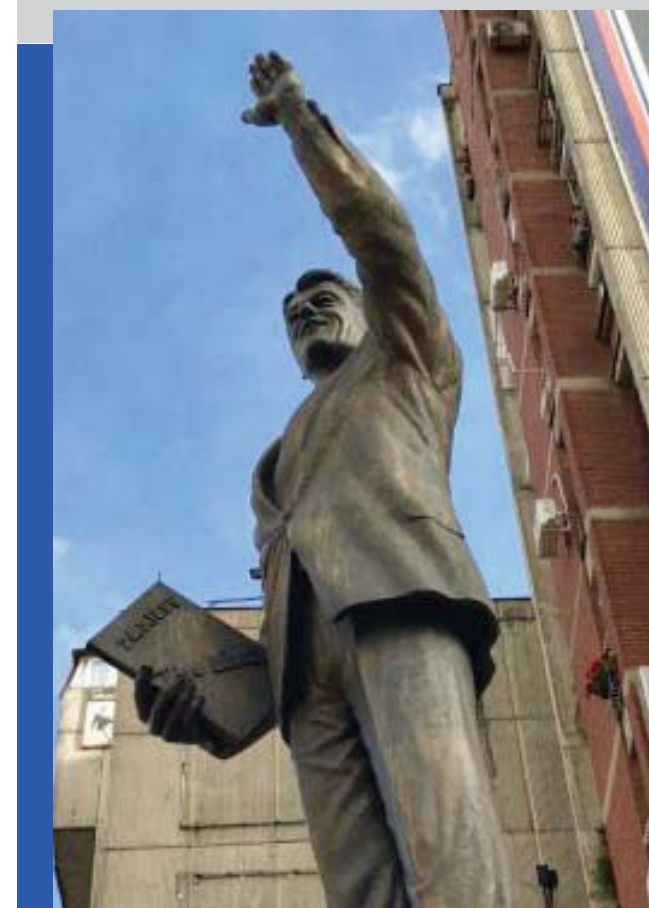
**Kako
izgleda
noćni život
u Prištini?**

**Kako se na
Kosovu bore
protiv MHE?**

Istraživanje portala Danasa

Gotovo 60 odsto ljudi iz Srbije u poslednjih 20 godina nije bilo na Kosovu

Spomenici u Prištini podignuti posle proglašenja nezavisnosti

U godinama nakon proglašenja nezavisnosti, na najprometnijim tačkama u Prištini postavljena su obeležja kojima su kosovski zvaničnici želeli da izraze zahvalnost onima koji su svojim činjenjem doprineli osamostaljenju. Pored toga, na centralnim mestima u gradu postavljeni su spomenici koji ističu njihov albanski identitet. Bivši američki predsednik Bil Klinton 2009. godine dobio je šest metara visok spomenik, postavljen na bulevaru koji nosi njegovo ime. Statua predstavlja nekadašnjeg američkog predsednika koji drži dokument iz maja meseca 1999. godine, kojim se odobrava ulazak američkih trupa na Kosovo. U blizini obeležja nalazi se butik koji nosi ime po njegovoj supruzi Hilari. Na trgu u blizini zgrade parlamenta i Vlade Kosova, 2013. godine podignut je spomenik prvom kosovskom predsedniku Ibrahimu Rugovi, koji je preminuo 2006. godine. Preko puta njegove statue, u središtu istoimenog trga je spomenik albanskom nacionalnom junaku Skenderbegu, najistaknutijoj figuri iz istorije tog naroda. U središtu prištinske pešačke zone, u ulici Majke Tereze, nalazi se spomenik toj misionarki albanskog porekla i dobitnici Nobelove nagrade za mir. Majku Terezu je katolička crkva u septembru 2016. godine proglasila za sveticu. Tipografska skulptura "Newborn", postavljena ispred Palate omladine i sporta, najprepoznatljivije je obeležje u Prištini. Skulptura je predstavljena javnosti 17. februara 2008. godine, na dan proglašenja kosovske nezavisnosti. Na svaku godišnjicu osamostaljenja, površina spomenika se drugačije iscrta. Sa druge strane ulice, podignut je memorijal „Heroine“. Spomenik je simbolično napravljen od 20.145 medalja, u znak sećanja na doprinos i žrtvu Albanci tokom rata na Kosovu.

Gradska obeležja

Svakodnevni život običnih ljudi na Kosovu, uprkos snažnom političkom pritisku i aktuelnosti trenutka u kojem se pitanje statusa i normalizacije odnosa dve države dovodi do samog kraja, odnosno, nadamo se, novog početka – za građane Srbije, gotovo je potpuno nepoznat.

Tome je, osim namerne cenzure, ili, pak, isključivog nametanja negativnog konteksta, zbog rata iz bliske prošlosti, doprinelo, prema rečima sagovornika Danasa o ovoj temi, i nepristustvo ovdašnjih medija i njihovih dopisnika na Kosovu, kao i odsustvo saradnje srpskih i kosovskih medija.

Stoga, Danas.rs je pokrenuo novu seriju tekstova u okviru projekta „Druga strana Kosova“, koji je ovog puta fokusiran na svakodnevni život građana na Kosovu.

– Primitno je da mediji u Beogradu o Kosovu u najvećoj meri izveštavaju na osnovu agencijskih vesti, zbog toga što je većina redakcija bila prinuđena da se odrekne ulaganja u dopisničku mrežu i razvijanja te mreže. Sem što se to odrazilo generalno negativno na kvalitet pokrivanja vesti iz regiona, doprinelo je i tome da se izveštavanje svodi na ono što se objavi na agencijskom tikeru, odnosno na velike političke izjave, krize u odnosima i ratno huškanje. Takve vesti i tekstovi ne doprinose približavanju života na Kosovu ljudima u Srbiji, koji su suštinski neinformisani o tome kako se živi na Kosovu – kaže za Danas Maja Živanović iz BIRN-a.

Auditorijum u Srbiji podložan manipulaciji

Rezultati ankete koju je portal Danasa nedavno sproveo kažu da 60 odsto ljudi iz Srbije u poslednjih 20 godina nije bilo na Kosovu, što je poražavajuće, tvrdi ona, ali i dokaz toga koliko politika može da se ispreči između ljudi, ali i toga koliko je auditorijum u Srbiji podložan manipulaciji, a da toga nije ni svestan.

– Neosporno je da je važno šta su funkcioneri rekli, kako će izgledati buduća Vlada Kosova, šta o tome kaže predsednik Srbije, ali takođe mislim i da je važno čuti o protestima protiv izgradnje hidroelektrana na Kosovu, o Edoni Krzeziu (Edona Krzezi) koji je kapiten ženske fudbalske reprezentacije Kosova, ili o Bljertu Morini (Blert Morina), koji sada i sudskim putem traži promenu imena i pola u ličnim dokumentima posle 18 meseci pravne bitke sa različitim pravosudnim i administrativnim institucijama na Kosovu koje su do sada odbacivale njegov zahtev – kaže Maja Živanović za naš portal.

Takođe, dodaje ona, važno je

Negativnu sliku o životu na Kosovu ima 42 procenta onih koji su se izjasnili u anketi

– I žao mi je što je lakše i sigurnije izveštavati o Kosovu iz Beograda i zbog toga imam veliko poštovanje prema onome što rade kolege iz Kososeva i koristim svaku priliku da ih pomenem. Takođe i pojedince čiji su tvitovi i blogovi postali svojevrsna 'zakr-

Koliko su instruisane vesti sa Kosova?

Na pitanje „Koliko su vesti sa Kosova koje su zastupljene u domaćim medijima politički instruisane“ (a na koje se isto ocenjivalo brojkama od 1 do 5), za pet je glasalo 63 procenta ljudi, a za jedan 14 procenta anketiranih. Pedeset i dva procenta anketiranih glasača na našem sajtu je ukazalo da poznaje nekoga ko živi na Kosovu. Sa NE je odgovorilo 48 procenta.

pa“ za nedostatak dopisnika – kao na primer blog 'Crno-beli svet' koleginice Sanje Sovrić. Takođe, ono što bih sigurno navela kao pozitivan primer jeste serijal Danasa 'Druga strana Kosova' i ono što radi medijska kuća u kojoj radim, BIRN, koja ima mrežu novinara u celom regionu i pokriva kroz svoje medije regionalna dešavanja. Volela bih da ovakvih primera ima daleko više, jer

bi to značilo i da smo saznali da se otvorilo jedni ka drugima – uključuje novinarka BIRN-a.

Da u Srbiji ne postoji interesovanje za kosovsku dnevnu politiku, da postoji nerazumevanje razlika među partijama i liderima, niti šta je ono što oblikuje kosovsku političku stvarnost, mišljena je Ivan Đurić, programski direktor u Inicijativi mladih za ljudska prava – YIHR.

– Stavljanje svih političkih lidera u isti koš nas jako ograničava. Naši političari prednjače u tom izjednačavanju, nisam siguran da li je to proizvedo nerazumevanja ili loše namere, odnosno odražavanja i produbljivanja etničke distance. Ako na primer na Kosovu građani protestuju protiv mini hidroelektrana, istom argumentacijom kao i oni u Srbiji, treba da se čujemo međusobno, da pomognemo jedni drugima. Imamo mnogo zajednički problema čije rešavanje bi

je iz socijalizma u kapitalizam, spre i neizvesne EU integracije i mnogo drugih velikih i malih tema.

– Umesto da jedni drugima budemo saveznici, stavljamo klipove u točku. Jedan od razloga za to je što se i u srpski i kosovski javni prostor nikad ili retko probijaju glasovi koji nisu neprijateljski. Ne moraju biti samo prijateljski, nije to naša realnost, ali ljudi se na Kosovu bave svime osim carinama prema Srbiji – zaključuje Đurić za Danas.

Na Kosovu nikada ne bi otišao 13 odsto ispitanika

„U kojoj meri ste informisani o svakodnevnom životu na Kosovu?“ – glasi pitanje na koje su čitaoci našeg lista odgovarali u okviru Danasove ankete koja je ukazala da su, ocenom od jedan do pet, 45 odsto njih istakli 1 (nimalo) a 15 procenta sa 5 (veoma upoznati).

Teme koje anketirane najviše zanimaju su svakodnevni život građana (43 procenta) koji su se izjasnili na pitanje „O kojim temama sa Kosova biste voleli više da čitate u domaćim medijima?“ Svakodnevni život prati građanski aktivizam sa 17 procenta glasova.

O običajima bi volelo da se informišu 11 procenta ljudi koji su popunjavali naš upitnik, o umetnosti devet procenta, politiku zanima osam odsto glasača, muziku pet, sport četiri, a film samo dva procenta njih.

U poslednjih 20 godina Kosovo je posetilo 34 procenta naših anketiranih, dok je 60 odsto odgovorilo da nije. Opciju „Samo prošao/la“ štikiralo je šest procenta glasača Danasove ankete. Negativnu sliku o životu na Ko-

Trka Deda Mrazova u Prištini ove godine

sovu ima 42 procenta njih koji su se izjasnili u anketi, dok pozitivnu ima 19 procenta. Procenat anketiranih koji nemaju nikakvu sliku, jer nisu dovoljno upoznat, iznosi 39 odsto.

Ovu anketu Danas je zaokružio pitanjem „Kojim povodom biste otišli na Kosovo?“ – turistički, odgovorilo je 35 procenta. U posetu prijateljima / rođacima otišlo bi 22 procenta izjašnjanih, službeno 16 odsto. Ne bih nikada otišao/la ukazalo je 13 odsto anketiranih. Na festival osam odsto, na muzički koncert i izložbu tri posto anketiranih učesnika u našoj online anketi.

Direktor Centra za regionalizam Aleksandar Popov smatra da izveštavanje većine medija koji znatno utiču na formiranje javnog mnjenja u Srbiji o zbivanjima na Kosovu govori više o tome da se ne želi smirivanje, pa ni rešenje, već da se stalnim tenzijama građani u Srbiji ostavljaju u strahu od mogućih sukoba.

– Rat, kao reč koja je devedesetih bila skupa, zbog postojanja realnog sukoba, žrtava i nesigurnosti, danas se bagatelizuje i služi isključivo za povećanje tiraža, kao i za povećanje pritiska na građane. Kako se ova dva povećanja odražavaju na potrošačku korpu, na ono od čega građani realno žive, niko se ne usuduje više da istražuje. Portal „Koliko košta Kosovo“, ako ga se sećate, ove cifre je stavljao u prvi plan, ne da bi se Kosovom trgovalo, već da bi se osvestio sav besmisao zamrznutog konflikta, iz ugla građana i dr-

žave koji nezaustavljivo jure ka EU – objašnjava Popov.

Prema njegovim rečima, sve što se dešava južno od Merdara uvek se gleda kroz prizmu tenzija i mogućih sukoba. Popov za paža da je rečnik urednika tabloida daleko inventivniji od realnosti i od onih koji, poput njega, godinama uspostavljaju dijalog, na svu sreću uspešno.

– Ono što je u proteklom nedeljama vidljivo u našim medijima je i satanizovanje buduće vlade Kosova, uz direktne napade na Albina Kurtija, te uz preispitivanje njegovih studentskih dana i tadašnje akcije naše bivše i nadam se nestale duboke države. Da li je to dobra priprema za buduću dijalog Beograda i Prištine, koji mora otpočeti čim se takse ka Srbiji i Bosni ukinu? Siguran sam da nije, ali kod nas je auto-destruktivnost stanje duha, stanje države, a kako vidimo i odnosu u regionu – ističe Popov.

On dodaje da se time ponovo stvara veliki jaz koji će se jednim korakom preći, kada dve strane, to jest dva lidera ili možda i dve liderke, odluče da taj korak dobro novuće u očima Evrope.

Nema priloga o svakodnevnom životu na Kosovu

Milan Antonijević, direktor Fondacije za otvoreno društvo, zapaža da u srpskim medijima skoro da i nema priloga o svakodnevnom životu na Kosovu, a i kada ih ima uglavnom je reč o životu Srba, posebno u enklavama,

i problemima koje imaju sa svojim komšijama Albancima.

– Prateći naše medije, u skorije vreme sam uspeo da na jednom elektronskom mediju zapazim samo jedan priloga u kome se govori o svakodnevnom životu jedne srpske porodice na jugu Kosova na drugačiji način. Naime, sagovornica u toj emisiji opisuje svakodnevnicu te porodice, koja se sastoji od napora za unapređivanje poljoprivrednog

domaćinstva, svakodnevnih obaveza, radosti i problema. Ujedno kaže i da sa svojim komšijama Albancima nemaju nikakvih problema. Ima priloga o pojedinim kulturnim događajima, ili obeležavanju nekih crkvenih ili drugih praznika u srpskim sredinama, ali je i to po pravilu sa primesama politike – navodi Antonijević.

On ukazuje da o svakodnevnom životu Albanaca u našim

medijima nema ni reči, te da se o njima po pravilu govori u negativnom kontekstu, sem retkih primera gde se neutralno govori o pojedinim političkim ili javnim ličnostima.

– Naši građani nemaju ama baš nikakvu priliku da vide šta se, na primer, daje u pozorištu u Prištini, kakve su cene na Kosovu i sa kojim se problemima suočava prosečan građanin Kosova albanske nacionalnosti – kaže Antonijević.

Da mediji jako malo govore o drugim temama koje se tiču Kosova, kao na primer, kulturi, realnim životnim problemima građana, ekonomskim problemima, saglasan je i Fahrudin Kladićanin, programski koordinator u Akademski inicijativa „Forum 10“.

– Nažalost, u fokusu medija je isključivo politika. Malo je organizacija civilnog društva koji u fokusu imaju i druge svakodnevne, realne i životne probleme građana, jedan deo organizacija se bavi kulturom, pokušavajući da preko kulture relaksira probleme koji postoje. Kada spomenemo kulturu, mnogo toga nedostaje, ali i sve što je vezano za kulturu uglavnom se promovise u Beogradu, nema drugih gradova u Srbiji, koji trebaju da čuju ko su aktuelni pisci sa Kosova, muzički bendovi ili umetnici, aktuelni i važni novinari u kosovskoj zajednici. Nekako, ostajemo uskraćeni toga, to je bar moje mišljenje, a moram da priznam da se i mediji time malo bave, uostalom, čini mi se da te teme nisu dovoljno aktuelne. Na

primer, da li mladi sa Kosova, dele iste probleme kao i drugi mladi u regionu, da li se poljoprivrednici sa Kosova suočavaju sa problemima, da li je zagadeno životna sredina, deponije, divlja gradnja i urbidic, takođe problem koji muči zajednice na Kosovu. Nije život samo politika, normalizacija odnosa, život je sve ovo što sam nabrojao, od velikih tema, mi nažalost ne vidimo život običnog čoveka na Kosovu – zaključuje Fahrudin Kladićanin za naš list.

Boris Varga, politikolog i novinar, navodi za Danas da nevladine organizacije iz Srbije dosta saraduju sa nevladinim sektorom sa Kosova. Ta saradnja, napominje Varga, odigrava se u kontinuitetu od devedesetih, sa prekidima za vreme oružanog konflikta. Organizacije poput Helsinškog odbora za ljudska prava u Srbiji su prava i jedina diplomatije između Srbije i Kosova.

– Mediji nedovoljno izveštavaju o Kosovu, posebno kada je reč o sferi van svakodnevnog politike. Nemamo informaciju na srpskom koliko košta vekna hleba i kilogram mesa u prodavnici. Kako živi radnik na Kosovu? Koliko se od plate napuni potrošačka korpa? Ne znamo šta čitaju mladi Albanci, kakav imaju pogled na region? Kako je postkonfliktno društvo ta mo imalo posledice na omladinu? Šta oni misle da li na Kosovu treba suditi pripadnicima OVK? Verovatno je na Kosovu kao svugde u region, ali su nijanse važne – smatra Boris Varga.

Novinari Danasa u poseti Srpskom kulturnom centru

Mesto gde može da se govori srpski a da se ne šapuće

Srpski kulturni centar (SKC) u Prištini osnovan je u februaru 2018. godine u nekadašnjem domu mitropolije koji se nalazi u okviru kompleksa crkve Svetog Nikole, kao administrativni centar sa ciljem očuvanja kulture i tradicije Srba u Prištini.

U centru se organizuju i izložbe fotografija, promocije knjiga, pesničke večeri kao i obeležavanje verskih praznika. Reportere Danasa dočekuje Tijana Arsić, koordinatorica Srpskog kulturnog centra. Pokazuje nam repliku stare prištinske sobe, narodne nošnje iz tog kraja, mnogobrojne crno – bele fotografije grada kako je nekada izgledao, kao i stalnu postavku slika koje su nastale na likovnoj koloniji „Stara Priština“.

Arsić ističe da SKC znači Srbima koji žive u Prištini ali dodaje od je on još značajniji za one koji više ne žive u tom gradu. – Oni koji žive u rasejanju, kao i oni koji su tu negde blizu u okolnim selima, koji su nostalgijci za svojim gradom, mogu da dođu i da prošetaju svojim ulicama, ali nigde da uđu i da se osete kao u svojoj kući – upravo to im je Srpski kulturni centar omogućio. Ovde se osećaju kao da su u svom domu. Uvek ih neko lepo dočeka, lepo primi

U centru se organizuju i izložbe fotografija, promocije knjiga, pesničke večeri kao i obeležavanje verskih praznika

i mogu da porazgovaraju na svom jeziku, da popiju kafu a da ne šapuće – kaže Arsić.

Ona sa zadovoljstvom ističe da je posećenost događaja u SKC iznadila i same organizatore. Arsić navodi da kada se javila ideja o uspostavljanju SKC u Prištini, niko nije ni slutio da će toliko ljudi biti zainteresovano da dođe u centar i pogleda šta ljudi u njemu za pravo rade.

Postoji ideja da se SKC oprobna i na polju izdavaštva, prevodjenjem istorijskih knjiga, govore o zajedničkom životu Srba, Albanaca, Turaka, Koraca i ostalih nacija na teritoriji Prištine. U toku je i formiranje biblioteke, koja za sada broji oko 1.000 naslova knjiga.

Reporteri Danasa posetili klubove kosovske prestonice

Kako izgleda noćni život u Prištini?

Ljudi koji vole da „partijaju“ a žele da poseite Prištinu mogu da iskuse dobar provod, živu, elektro, rok, RnB scenu, da čuju sjajne svirke, probaju kraft piva i svrate u sjajne kafane – restorane na ukusnu klopou.

Ono što Prištini svakako ne manjka pored kvalitetne muzike i hrane jeste i odlična kafa, a o svemu tome za Danasov onlajn projekat Druga strana Kosova govore Genc Salihu muzičar i vlasnik kafe kluba DIT' e Nat' i njegov kolega muzičar Nesim Maxhunij, vlasnika Zanzi Bara, koji su Danasovu ekipu sproveli kroz uzbuđljiv i raznolik prištinski noćni život.

Od kafića sa živom svirkom do noćnih klubova sa iskusnim didžejevima, kako moderan tako jazz, blues i funk zvuk i sjajna atmosfera očekuju vas u ovom gradu koji živi noću. Kada uđete u kafić ili klub ekipa je prijatna i raspoložena za druženje i đuskanje. Uglavnom su tu mlade generacije „partihardera“ da ulepšavaju večeri u pohodu za dobrom zabavom u noćnim hramovima ovog uzbuđljivog mesta.

Ta atmosfera nije nastala „juče“. Decenijama unazad kvalitetna ekipa oživljava prištinski ambijent i urbanu scenu, mesto gde su ljudi „željni“ druženja i kvalitetne zabave.

– Entuzijastična noćna scena oduvek se odvijala u Prištini. Još od sredine osamdesetih ovde je uvek bilo zabavno. Kao i u drugim gradovima, uvek je postojala raspoložena i prijateljski nastrojena publika. Adekvatan noćni život sa raznovrsnim detaljima, dodatno se razvio poslednjih pet do sedam godina. Scene se kreiraju i raznolike su. Postoji mnoštvo različitih lokacija i sve ide u pravom smeru – ukazuje Genc Salihu i konstatuje da na Kosovu postoji mnogo više publike nego industrije, što smatra za dobro jer u mnogim drugim zemljama dobija suprotan nagoveštaj – da

je razvijena industrija, ali da ne postoji prava mlada i zainteresovana publika.

Par blokova dalje i stigli ste u Zanzi bar, mesto koje nosi kulturni status i krunu noćnog života. Nesim Maxhuni, smeškajući se saopštava da Zanzi Bar ima jako zanimljivu istoriju i da bi o njoj mogao dva dana da priča. Dok smo razgovarali sa njim na ulazu u „Zanz“, pored nas su prolazile entuzijastične horde mladih koje su se, dobacujući osmehe, spuštale u noćni klub.

– Ovo mesto u Prištini drži najbolju laljv scenu u životu – ističe Maxhuni, dok diže „zagreva“ miksetu.

Na ovom mestu provod ne počinje pre ponoći, tako da Pepeljuge nisu među posetiocima, ali su zato prisutne heroine klabinga, a samo jedna od njih koja je nastupala u Zanziju jeste upravo diva sa top ten svetskih plej listi, Dua Lipa.

– U pitanju su generacije rok i džez bendova ne samo iz Prištine nego i Balkana, Sjedinjenih Država, Evrope koji su svirali u Zanziju, ali tu su i poznate zvezde koje su ovde „visile“ i nastupale, poput Due Lipe, Ere Istrefi. Moram da pomenem i džez „mačke“ poput Toma Kenedija i ostale džez legende koje su ovde dolazile i održavale svirke, jer sam ponosan na to više nego na klupsku scenu – ističe Maxhuni i dodaje: „Imamo jako dobre barove ovde i dosta je mladih u Prištini pa je atmosfera u svim pabovima dobra. Posetio sam dosta evropskih mesta, ali nisam video ovako vatreno kao Zanzi“.

Prema njegovim rečima, to je jedino mesto u Prištini u kome možete da vidite drugačije žive nastupe svake večeri, top muziku i top muzičare koji povezuju scenu, mlade ljude i u grad dovode uvek svež zvuk.

Osveženje je bilo i slušati didžeja koji je uzburkao krv publici u krcatom Zanzi ba-

Foto: Aetih Mullia

Već decenijama kvalitetna ekipa oživljava prištinski ambijent i urbanu scenu, mesto gde su ljudi „željni“ druženja i kvalitetne zabave

ru i izazvao euforično đuskanje uz hitove, mahanje u kameru, prijateljsko ćaskanje kako bi posetioce ubacio u dobar „trip“ pred živu svirku vlasnika kluba, Maxhunija, koji važi za neke od najboljih bubnjara na Balkanu.

Ako ste ipak za nešto laganije dnevne varijante možete da svratite u DIT' e Nat' i uz kafu, ceđene sokove i druge ukusne napitke prelistate knjige koje su izložene i ovom bajkovitom prostoru. Mesto je uvek na raspolaganju aktivistima koji se zalažu za dobre i plemenite ideje, a ako dobro zagledate, krajičkom oka spazite i mačku koja drema i oplemenjuje prostor. Uveče na istom mestu, očekuje vas izvođenje pesma Doors-a, Pink Floyd-a, Bowie-a i drugih rokenrol bogova, funk i jazz „gruva“, a u bendu i u ovom slučaju nastupa „gazda kafane“, ovog puta Salihu na klavijaturama. Ponovo muzika izaziva najbolje raspoloženje u ljudima, a bend daje ritam za igru i pevanje.

Salihu primećuje da kafići i klubovi nisu sve što scena nudi i da u kosovskim gradovima poslednjih godina dolazi do porasta „grassruts“ (grassroots) organizacija koje se veoma posvećeno bave mladima i kulturom, gde razvijaju programe i direktnu produkciju, a jedan od jako dobrih primera je i prištinski Termokiss o kome je Danas i ranije izveštavao.

„U pitanju je neverovatno mesto, ta-

mo se odvija puno aktivnosti koje su besplatne, pa na primer možete da odete na besplatne časove joge. U Termokisu žive ljudi i brinu sa o sedam uličnih pasa“, nastavlja Salihu da opisuje atmosferu ovog prostora. On konstatuje da u Prištini postoje mesta koja ostvaruju vezu sa različitim publikom, što bi kod nas rekli, za svakog po nešto.

– Možete da čujete izvanrednu živu muziku. Na vama je da odaberete da li ćete otići na koncert koji traje do jedan posle ponoći ili na onaj koji tek tada počinje. Ponosan sam na našu zaista dobru živu muziku. Mlade generacije su kvalitetne. Imamo poznatu i razvijenu elektronsku scenu, kao i vrhunske dižejeve. Najpoznatija mesta za izlazak su Zone klub, Dupleks i mnogi drugi ako volite klabing, nastupe uživo i kafane – restorane gde može da se naruči dobra klopa – kazao je on.

Na pitanje Danasa koje bi kraft pivo preporučio za popiti dok ste u Prištini, Salihu ukazuje da ih ima dosta.

– Imamo dobra piva kao što je na primer Sabaja, jedno od prvih „krafta“ ali tu su i novija piva poput Shok e Shoqe koje je takođe dobro – kaže on, a kako Danas saznaje Shok e Shoqe u prevodu znači: Drugovi i drugarice. Povođom noćnog života u Prištini Sabaja uključuje da se tamo sve dobre stvari događaju i ništa zaista ne manjka. ▲

Ono što je obeležilo godinu na izmaku, kako za građane Srbije tako i za građane Kosova

Kako se na Kosovu bore protiv mini-hidroelektrana?

Grupu za odgovorno postupanje prema životnoj sredini (Environmentally Responsible Action group ERA) osnovali su 2003. godine mladi entuzijasti iz Peći, sa idejom da promovišu povećanje ekološke svesti i odgovornosti različitim aktivnostima na otvorenom kao i edukacijama za građane.

Pomenuta grupa se pored toga bavi i promocijom prirodne i kulturne baštine regiona kao i eko-turizmom.

Projektni menadžer Grupe za odgovorno postupanje prema životnoj sredini Bard Sanaja kaže za rubriku portala Danas „Druška strana Kosova“ da se oni u Grupi bave istraživanjem kao i zalaganjem za opstanak određenih vrsta koja ugrožene kako na Kosovu, tako i u celom svetu.

Ono što je obeležilo godinu na izmaku, kako za građane Srbije tako i za građane Kosova, jeste borba protiv izgradnje mini hidroelektrana. Kako navodi Sanaja, njihova organizacija borbu protiv mini-hidroelektrana započela je 2016. godine, ali se njihov broj na Kosovu ipak povećava.

– Planirano je da se sagradi 56 mini-hidroelektrana. One ne proizvode više od 10 megavati struje po satu, što je veoma ma-

Foto: Una Miletić

lo u poređenju sa štetom koju nanose. Sve naše reke treba da stavimo u cevi da bismo zauzvrat dobili veoma malo energije, što je veoma loše za prirodu. Zbog toga smo započeli borbu – objašnjava Sanaja.

On ukazuje da su ove godine uspeli da zaustave izgradnju svih mini-hidroelektrana na Kosovu uz pomoć ministarke životne sredine i prostornog planiranja Al-

Borba protiv MHE započela je 2016. godine, ali se njihov broj na Kosovu ipak povećava

bene Rešitaj, ali da se situacija pogoršala od kada je pomenuta podnela ostavku.

Sanaja poručuje da im predstoji borba, ali da ga ohrabruje to što je Crna Gora dobila bitku protiv mini – hidroelektrana. On ponavlja da su mini-hidroelektrane „glupa ideja“ koja je teško zamisliti normalnim i osvešćenim ljudima, jer se temelji na tome da stanovništvo osta-

ne bez reka u zamenu za malo električne energije.

– Ukoliko postoji makar jedan svestan političar u našoj vladi, shvatiće da je ovo veoma loš projekat za celo Kosovo – ističe Sanaja.

Sedište ove organizacije za zaštitu životne sredine nalazi se u mlinu starom više od 100 godina, koji je sagradio jedan od prvih industrijalaca na Kosovu Hadži Zeka. Zanimljivo je da su nekada oni koji su dolazili da u mlinu melju svoje žitarice, u istom mogli i da prenoće.

Mlin je danas pretvoren u muzej u kome se nalaze mnogobrojni antikviteti iz Peći i okoline, umetničke fotografije i ostala dela. Sanaja objašnjava da se radi o fotografijama Peći iz starih vremena, zatim umetničkim delima sa prostora sa i oko planine Rugova, kao i predmetima koje su koristili tamošnji gorštaci u svakodnevnom životu. ▲

Urednik: Bojan Cvejić
Novinari: Miloš Miljković, Una Miletić, Snežana Čongradin
Korektura: Marjana Stevanović
Prelom: Aleksandar Milošević